

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος λ π ε Πα.

ἡ με ερον προερ χεται ο Σταυρο

ο ος του ου Κυ ρι ι ι ι ου και

πι στοι ει εισ δε χο ο ον ται αι α α

αυ το ο ον ε εκ πο ο ο θου ρ και λαμ

βα νουσιν ι α μα τα ρ ψυ χης τε ε

ε και σω ω ω ω μα α α α τος και

αι πα α σης μα α λα κι ι ι ι ας π

αυ το ον α σπα α σω ω με ε ε ε

θα ρ τη χα ρα και τω ω ω φο ο ο

βω ω φο ο ο ο ο βω ω δι

α τη ην α α α μαρ τι ι ι αν

ρ ως α α να α α ξι ι οι ο ο ο ον

π
 ΤΕΣ χα ρα α α δε ε δι α α
 την σω τη ρι ι ι α αν ην πα ρε
 ε ε χει ει τω κο ο ο ο σμω ο εν
 αυ τω προ спа α γεις Χρι στο ος ο ο
 Κυ υ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ε ε ε
 χω ων το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι.

Δευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ
 λο ον προ σκυ νη η η σω ω ω ω μεν
 εν ω Χρι ι στος ο βα σι λε ευσ τη η
 ης δο ο ο ξης εκου σι ως χει ει ρα